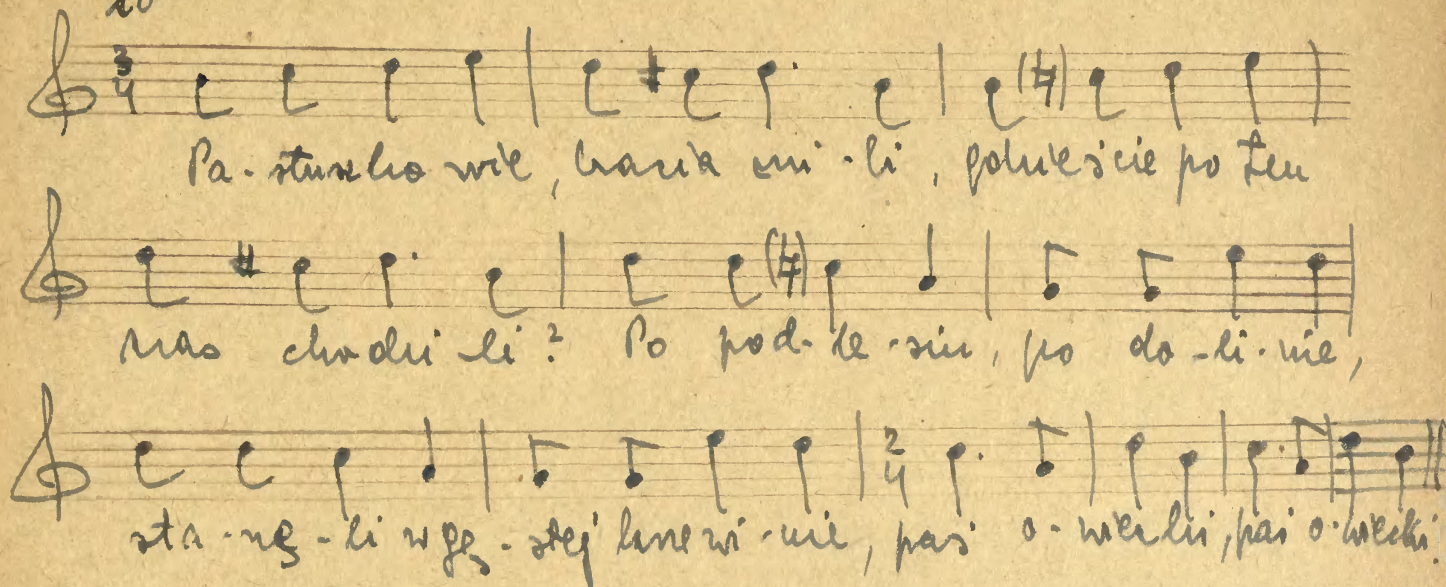

20"

Pastuszkowie, bracia mili,
 gdzieście po ten czas chodzili?
 Po podlesiu, po dolinie,
 stanęli w gęstej krzewinie
 paś uowiecki, paś uowiecki.

A gdy północ nastąpiła,
 jasność z nieba uderzyła,
 gdy pastuszkowie zaspali,
 na gwałt się poporywali
 co się dzieje, co się dzieje.

Z cicha bracia, co się dzieje,
 Jasek płacze, grzesz się śmieje,
 Kuba weskoczył na bude
 i stracił Walkowi duche
 aż na ziemię, aż na ziemię.

Bartek co wlaż na bróg siana
 rozumiał, że widok z rana,
 jak skoczył uod samej strzechy,
 narobił wszystkim uciechy,
 sobie płacu, sobie płacu.

Uo, jakże mie głowa boli,
 chociażem leciał powoli,
 rozumiałem, że mam skrzydła
 a ja tu jesce u bydła
 z pastuszkami, z pastuszkami!

Walek mówi, nic to bracia,
 jesce bróg nie leci na ciał,
 jeśliś chory, lycz se noge,
 bo dziś wychodzimy w drogę
 do Betlejem, do Betlejem.

Trzeba wziąć gruszek kobiele,
 bo dwa posły przed niedzielą,
 uoselkę masła młodego,
 i zbanek mlyka słodkiego
 na te droge, na te droge.

Kukielkę i dwoje syra,
 nie byndzie to dla nas siła,
 więcej nam Pan Jezus daje,
 gdy się dla nas ciekim staje,
 Bóg prawdziwy, Bóg prawdziwy.

Chodźmy teraz w imie pańskie,
 otworzone wrota rajske,
 przez narodzenie Jezusa
 będzie w niebie nasa dusa,
 królowała, królowała.